

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg er principielt enig med SF i, at der er behov for klarhed, når det gælder erhvervsdrivende andelsselskaber. Andelstanken er sund og god, og det er yderst uheldigt, at det forekommer, at visse andelsselskaber spekulerer i udnyttelse af en lovgivning stik imod hensigten.

Derfor bør der ryddes op, så misbrug undgås. Om det skal ske ved en regulær lovændring eller ved en regulering af de eksisterende love, kan være vanskeligt at afgøre, men nu har der været røre om dette område i mange år, og det vil være praktisk med en snarlig afklaring.

Det er regeringens opfattelse, at man i første omgang skal nøjes med en undersøgelse af behovet for regulering på området og undgå en egentlig lovgivning. Det vil vi i Kristeligt Folkeparti slutte os til, og vi vil så afvente resultatet af ministerens undersøgelse med henblik på en senere lovregulering.

Jeg skal derfor meddele, at Kristeligt Folkeparti på dette grundlag ikke kan støtte SF's forslag.

Rahbæk Møller (SF):

Det skal ikke skjules, at vi i SF i nogen tid har været spændt på, hvad der ville ske, når vi nu atter havde fået en socialdemokratisk ledet regering. Ville Socialdemokratiet vende tilbage til tiden før den borgerlige regering, hvor det var helt typisk, at når SF kom med et forslag, som indlysende lå tæt op ad Socialdemokratiets, ville Socialdemokratiet komme med mange rosende ord, men finde en eller anden grund til at afvise det og så selv året efter komme med noget, der stort set var det samme?

Om det vil blive sådan eller ej, er jeg spændt på. Det er ikke sikkert, men der er noget ved denne første behandling, der tyder på, at det i hvert fald på dette område er regeringens hensigt at vende tilbage til denne fremgangsmåde.

Ministeren havde mange smukke ord. Han talte endda om en velfalbalanceret løsning, og jeg forstod på det hele, at ministeren var fuldkommen enig i hensigten med forslaget, men mente, at der var tekniske problemer, uden at det dog gik op for mig, hvad de tekniske problemer bestod i. Det blev nævnt f.eks., at der skulle være problemer med medarbejderrepræsentationen. Men der er medarbejderrepræsentation i det forslag, vi er kommet med,

og hvad problemet egentlig skulle være med den form, vi har foreslået, fremgik ikke af ministerens tale. Men vi må jo se at få opklaret under udvalgsbehandlingen, hvilke tekniske anker ministeren egentlig har, for som sagt fremgik det ikke af det, han sagde. Jeg vil i øvrigt lige nævne et konkret punkt, nemlig at ministeren sagde, at registreringer skulle ske i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Vi har brugt ordet Andelsregisteret, men her tænker vi selvfølgelig på det samme som ministeren, så hvis dette ordvalg er et problem, skal det da ikke skulle os ad.

Hr. Erling Olsen bevægede sig af naturlige grunde lidt i samme baner som ministeren, men benyttede nogle andre argumenter. Et af dem var, at der er sket noget siden 1986, og at andelsselskaberne selv ikke ønsker lovgivning nu, hvilket de angiveligt skulle have ønsket i 1986. Det er en misforståelse; landmændenes andelsselskaber har aldrig nogen sinde ønsket lovgivning, heller ikke i 1986. De var meget, meget bange for – hvad jeg godt forstår – at de skulle blive påtvunget et regelsæt, der var skrevet af efter aktieselskabsloven og ville være fuldkommen uhåndterligt for dem, og for at gardere sig, hvis der nu skulle være flertal for et eller andet, lavede de et væsentlig mindre detaljeret mindretalsforslag, som vi har taget udgangspunkt i. Men heller ikke dengang ønskede andelsselskaberne at benytte sig af dette, og det gør de fortsat ikke. Det er jeg fuldt ud vidende om.

Når det angår medarbejderrepræsentation, er det jo rigtigt, at der findes medarbejderrepræsentation i de fleste andelsselskaber i dag. Det har holdt hårdt nogle steder, men det bør vel være en menneskeret ligesom i andre selskaber. Hvorfor skulle det ikke være det? Er det ikke et socialdemokratisk standpunkt, at hvis medarbejderne ønsker det, er det simpelt hen noget, man har?

Hr. Flemming Hansen kunne ikke støtte lovforslaget, hvilket i øvrigt undrede mig. Der har jo været en traditionel forskel på Venstre og De Konservative. De Konservative har selvfølgelig været knyttet til aktieselskaber og Venstre mere til andelsselskaber; men jeg forstår, at i Det Konservative Folkeparti mener man nu, at aktieselskaberne skal have en endda meget detaljeret lovgivning, mens andelsselskaberne overhovedet ikke skal have nogen som helst